

C/2024/1112

5.2.2024

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2023 r. – ePURE i Pannonia Bio/Parlament i Rada

(Sprawa T-1165/23)

(C/2024/1112)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (Etterbeek, Belgia), Pannonia Bio Zrt. (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciele: M.-S. Dibling i G. Michaux, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej, Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1805 z dnia 13 września 2023 r. w sprawie stosowania paliw odnawialnych i niskoemisyjnych w transporcie morskim oraz zmiany dyrektywy 2009/16/WE⁽¹⁾ w zakresie, w jakim uznano w nim, że biopaliwa wytwarzane z roślin spożywczych i pastewnych mają ten sam współczynnik emisji jak najmniej korzystna ścieżka paliw kopalnych dla tego rodzaju paliwa;
- obciążenie Parlamentu i Rady kosztami postępowania skarżących.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że pozwane, nie opierając się na danych naukowych i technicznych przy opracowywaniu swojej polityki w dziedzinie środowiska naturalnego, jak wymaga tego art. 191 TFUE, oraz nie przedstawiając wystarczającego uzasadnienia, jak wymaga tego art. 296 TFUE, popełniły oczywisty błąd w ocenie, uznając, że biopaliwa zgodne z dyrektywą w sprawie odnawialnych źródeł energii mają ten sam współczynnik emisji jak najmniej korzystne paliwo kopalne w transporcie morskim.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że pozwane naruszyły zasadę proporcjonalności przewidzianą w art. 5 ust. 4 TUE, uznając, że biopaliwa pochodzenia roślinnego zgodne z dyrektywą w sprawie odnawialnych źródeł energii mają ten sam współczynnik emisji jak najmniej korzystne paliwo kopalne w transporcie morskim, ponieważ nie jest to ani odpowiednie, ani konieczne w świetle deklarowanego celu, a istnieją mniej restrykcyjne alternatywne środki służące osiągnięciu tego samego celu.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym pozwane naruszyły zasadę równego traktowania, uznając, że biopaliwa pochodzenia roślinnego zgodne z dyrektywą w sprawie odnawialnych źródeł energii mają ten sam współczynnik emisji jak najmniej korzystne paliwo kopalne w transporcie morskim. Zasada równego traktowania została również naruszona poprzez utożsamienie zrównoważonych biopaliw wytwarzanych z roślin spożywczych i pastewnych uzyskiwanych z surowców wysokiego ryzyka ILUC, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję produkcji na obszary zasobne w pierwiastek węgla (np. olej palmowy), z innymi zrównoważonymi biopaliwami pochodzenia roślinnego zgodnymi z dyrektywą w sprawie odnawialnych źródeł energii, oraz poprzez odmienne traktowanie biopaliw pochodzenia roślinnego zgodnych z dyrektywą w sprawie odnawialnych źródeł energii w sektorze transportu drogowego i kolejowego oraz w sektorze transportu morskiego. Pozwane naruszyły również zasadę neutralności technologicznej.
4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że pozwane nie zapewniły poszanowania zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, ponieważ dyrektywa w sprawie odnawialnych źródeł energii z 2018 r. i zaskarżony przepis unijnego rozporządzenia w sprawie paliw w transporcie morskim są niespójne, traktując w odmienny sposób, bez odpowiedniego uzasadnienia, biopaliwa zgodne z dyrektywą w sprawie odnawialnych źródeł energii, co prowadzi do braku pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań zainteresowanych podmiotów gospodarczych.
5. Zarzut piąty, dotyczący nadużycia uprawnień przez pozwane poprzez przyjęcie środka, w odniesieniu do którego nie przyznano im uprawnień.

⁽¹⁾ Dz.U. 2023, L 234, s. 48.